

De regeltjes

Columns - 19 december 2017 - Auteur: Merlijn Schoonenboom

Zwaarbewapend staan ze voor me, pistool aan de riem. De drie Berlijnse agenten zijn net vier verdiepingen omhoog naar mijn woning geklommen, en nu ze er zijn, zijn ze niet van plan snel weer weg te gaan. Dat ik net bezig ben een kinderpartijtje in goede banen te leiden, blijkt ze niet uit te maken. Even kan ik deze politie-ijver daarom niet goed rijmen met het actuele debat over het disfunctioneren van de Berlijnse justitie.

Als de kinderen naar de deur rennen, lijkt de zaak zelfs te escaleren. Ik vraag de agenten geïrriteerd of ze niets beters te doen hebben. In het Görlitzer Park voor ons huis staan tientallen drugsdealers - zouden ze dat niet beter kunnen oplossen? De agent is, zacht gezegd, *not amused* over zoveel burgerlijke ongehoorzaamheid. Grijpt hij al naar de handboeien? De situatie wordt pas gered als mijn schoonvader de trap op komt schuifelen.

De Berlijnse politie is al weken onderwerp van kritiek (en spot) in de Duitse media. Eerst waren er de rellen over Libanese criminelen die geïnfilteerd zouden zijn, maar inmiddels gaat het over de algemene malaise van het justitie-apparaat. Diefstallen blijken in de hoofdstad nauwelijks meer opgelost te worden en er zijn de permanente onthullingen over fouten rond de terrorist Anis Amri, die vorig jaar een aanslag op de kerstmarkt pleegde.

Alleen: ik heb zelf in Berlijn voortdurend te maken met zeer ijverige agenten die me ergens voor beboeten, terwijl me dat vroeger in Nederland nooit overkwam. Een paar weken eerder waren al drie gewapende agenten dreigend mijn *Bürogemeinschaft* binnen gekomen, omdat ik drie huizenblokken verderop met de fiets door rood was gereden (80 euro).

Merlijn Schoonenboom verbindt in zijn maandelijkse column persoonlijke ervaringen met bredere maatschappelijke ontwikkelingen in Duitsland.

Ook de reden voor de grootscheepse politie-actie in mijn huis was - eerlijk gezegd - nogal klein. Mijn vriendin reed in de auto naar huis, de vier kinderen van het partijtje moesten dringend naar de wc. De straat werd echter geblokkeerd door politiebusjes die, zonder verder in te grijpen, voor het drugspark stonden.

Mijn vriendin toeterde ongeduldig, totdat ineens twee politiemannen uit hun busjes sprongen en met fel schijnende zaklantaarns op de auto afkwamen. Ze ontdekten mij achterin met een kind op schoot; zonder gordel. De politie nam het zeer serieus: naam en adres moesten we opgeven, en twintig minuten later stond er drie bewapende agenten voor de deur.

Mijn schoonvader, hoofdstedelijk *Urgestein*, heeft me uitgelegd dat deze ijver juist prima past bij de crisis van justitie. De Berlijnse politie blijkt namelijk boven alles onderhevig aan de ijzeren wetten van de Berlijnse ambtenarij. Ze zijn heel goed in het verbeteren hameren op de kleine regeltjes voor burgers, maar voor de grote problemen van de stad zeggen ze geen capaciteiten te hebben.

Bij de CDU en de AfD klinkt nu de roep om meer 'blauw op straat'. Maar misschien moeten ze eerst eens overwegen hun organisatie te moderniseren. Het grootse probleem van de Berlijnse overheid is immers dat ze een karikatuur van de Duitse ambtenarenstaat is geworden - ze is vastgelopen in de chaos van de eigen bureaucratie.

Te veel commissietjes, te weinig overzicht; het is de reden waardoor het BER-vliegveld nu niet in 2017 maar pas in 2021 open kan gaan. Het blijkt de oorzaak waarom de terrorist Amri niet tijdig opgepakt werd. En het verklaart ook waarom men het drugsprobleem niet wegstrijft door een uurtje met busjes voor het park te staan.

Mijn schoonvader weet dit als geen ander. Hij loste de spanning op het kinderpartijtje dan ook vakkundig op. Hij zei tegen de agenten dat zij natuurlijk helemaal niets aan het drugsprobleem kunnen doen; dat is de schuld van de politiek. Het was daarom al heel mooi dat ze tóch zo goed op gordels op de achterbank letten. Het humeur van de agent werd zienderogen beter - de boete werd niet uitgeschreven.

Ook dat is een ijzeren wet in Berlijn: met niets krijg je de ambtenaren sneller op je hand dan door samen de chaos van de overheid te beklagen.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/24091/de-regeltjes>